

LESSON 26

THE BUDDHA’S ATTITUDE TO MIRACLES

When the Buddha was once living at Nalanda in the Pavaritka Grove, a man by the name of Kevaddha went up to the Buddha, paid homage to Him and said, “Lord, Nalanda is a successful city. The people living in Nalanda are prosperous, and they have confidence in the Blessed One. Lord, it would be good if the Blessed One appointed a Bhikkhu to work a marvel of supernormal power, so that the people of Nalanda might become much more confident in the Blessed One.”

The Buddha replied, “Kevaddha, I do not teach the Law to Bhikkhus in that way.” The Buddha gave the same reply when the question was put to Him the second and third time. After the third question, the Buddha replied that there were three kinds of supernormal marvels:

1. The marvel of supernormal power to appear as many persons, to pass through walls, to fly through the air, walk on water. All these are- physical actions the ordinary people cannot perform.
2. The supernormal power to read other people’s minds.
3. The supernormal power to be able to guide people according to their mental development, for their own good, using suitable methods to fit these people.

သင်ခန်းစာ (၂၆)

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဈာန်တန်ခိုးများအပေါ်ထားသော သဘောထား

တချိန်သောအခါတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဝါရိကာတောအနီးရှိ နာလန္ဒမြို့တွင် သီတင်းသုံး နေထိုင်နေစဉ် ကေဝဠုအမည်ရှိသော ယောက်ျားတစ်ဦးသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ရှိခိုးပြီး အရှင်ဘုရား နာလန္ဒမြို့သည် အလွန်တိုးတက်ကြီးပွားသောမြို့ဖြစ်လေသည်။ နာလန္ဒမြို့တွင်ရှိသော မြို့သူ/သားတို့သည်လည်း ကြီးပွားချမ်းသာကြပြီး မြတ်စွာဘုရားအပေါ်တွင်လည်း အလွန်ကြည်ညို သဒ္ဓါတရားရှိကြလေသည်။ အရှင်ဘုရား - အရှင်ဘုရားက အရှင်ဘုရားရဲ့ တပည့်ရဟန်းတစ်ပါးအား ဈာန်အရာ တာဝန်ယူစေပြီး ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းမှုများပြုလုပ်ပေးပါက နာလန္ဒရဲ့ တိုင်းသူတိုင်းသားများပိုမိုစိတ်ဝင်စားမှု ကြည်ညို သဒ္ဓါပွားမှုများဖြစ်လာနိုင်လိမ့်မည်။

မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့ ပြန်လည် မိန့်တော်မူလေသည်။ ကေဝဠ ငါဘုရား ဘိက္ခုသံဃာတော်ကို သင်ကြား ပေးခဲ့သော တရားတော်တို့မှာ ထိုအရာများအတွက် မဟုတ်ပေ။ မြတ်စွာဘုရားက နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း သုံးကြိမ် မြောက်လည်း ထိုမေးခွန်းမေးလာရာတွင် ထိုသို့ပင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့လေသည်။ သုံးကြိမ်မြောက် မေးပြီးချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားက လောကတွင် အံ့ဖွယ် တန်ခိုးသုံးမျိုးရှိလေသည် ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

၁။ ခန္ဓာကိုယ်ပွားများ များစွာဖန်ဆင်းနိုင်သော အံ့ဖွယ်တန်ခိုး၊ နံရံများကို ဖောက်ထွင်းဖြတ်သွားနိုင်သော စျာန်တန်ခိုး၊ လေတွင်ပျံခြင်း၊ ရေပေါ်လမ်းလျှောက်နိုင်ခြင်း အစရှိသော ထူးခြား အံ့ဖွယ် စျာန်တန်ခိုးများသည် ရိုးရိုးလူများ လုပ်နိုင်စွမ်းသော အရာများ မဟုတ်ပေ။

၂။ သူများရဲ့အတွေးအကြံအစည် စိတ်များကို သိရှိနိုင်စွမ်းသော တန်ခိုး

၃။ လူတို့ကို သူတို့ရဲ့ ပါရမီအရင့်အကျက် အလျှောက် သူတို့ရဲ့ ဉာဏ်ပညာနှင့်စရိုက် အလေ့အထတို့အပေါ် လိုက်၍ သင့်တော်လျှောက်ပတ်အောင် သံသရာလွတ်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းကို လမ်းပြစွမ်းဆောင်ပေးနိုင်သော အံ့ဖွယ်တန်ခိုးတို့ဖြစ်လေသည်။

The first two supernormal powers if displayed for their own sake in order to impress people, are no different from the performance of magicians. A Bhikkhu who practises such worldly miracles is a source of shame, humiliation and disgust. Such actions may impress and win converts and followers, but they do not bring Enlightenment to help them put an end to suffering.

The third kind of supernormal power though which may be called a ‘miracle’ helps people to get rid of suffering. This is the only supernormal power that is fit to be practised.

The only miracles that should be performed are these: when you see a man full of passion, craving and greed and you teach him to free from passion, craving and greed; when you see a man is a slave to hatred and anger, you use your powers to help him control his hatred and anger; when you come across a man who is ignorant and who cannot see the true nature of the world (everything in this world is impermanent, sorrowful and egoless) and you use your powers to help him overcome his ignorance. These are worthy ‘miracles’ you can perform.

ပထမနှစ်ခုသော တန်ခိုးစွမ်းအင်များသည် မိမိကို အများသူငှာတို့က အထင်ကြီးစေချင်သော ရည်ရွယ်ချက်

ဖြင့် ပြသပါက ထိုတန်ခိုးပညာများသည် မျက်လှည့်ဆရာတို့ရဲ့ ပညာများကဲ့သို့သာ ဖြစ်တော့သည်။ ထိုသို့ ဈာန်တန်ခိုး ပြသသော ဘိက္ခုရဟန်းသည် သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရပေလိမ့်မည်။ ထိုတန်ခိုးဈာန်ပညာများသုံး၍ တချို့သော သူများကို သိမ်းသွင်း စည်းရုံးနိုင်စွမ်းရှိသော်လည်း သံသရာဒုက္ခ ဆင်းရဲတို့မှ လွတ်ငြိမ်းရာ ထွက်ပေါက် နိဗ္ဗာန်ကိုတော့ မဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပေ။

တတိယမြောက်ဖြစ်သော အံ့ဖွယ်တန်ခိုးသည် သတ္တဝါတို့ရဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲတို့ကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်သော “တန်ခိုးဖြစ် ပေသည်။ ထိုစွမ်းရည်တန်ခိုးကိုသာလျှင် ရှာဖွေကြိုးစားအားထုတ်ရရှိသင့်ပေသည်။

လုပ်ဆောင်ကြိုးစားသင့်သော တန်ခိုးများတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်က လိုချင်မှု စွဲလမ်းမှု တတ်မက်မှုများ များ နေပါက ထိုသူရဲ့ စွဲလမ်းမှု လောဘများမှ အေးငြိမ်းအောင် ဆောင်ရွက်ပေးချင်မှုများပင်ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက ဒေါသ၊ သောကမီးများရဲ့ ကျွန်ဖြစ်နေလျှင် ကိုယ့်ရဲ့ကြိုးစားမှု တန်ခိုးသည် ထိုသူရဲ့ဒေါသ သောက အာဇာတများကို ညှိမ်းပေးနိုင်သော တန်ခိုးဖြစ်သင့်သည်။ မောဟ မသိ နားမလည်မှုများ လွှမ်းမိုးထားခံရသောသူနှင့်တွေ့ပါက ထိုအရှိသဘာဝတရားများဖြစ်သော မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အတ္တမရှိခြင်း၊ အစိုမရခြင်းဆိုသော အမှန်တရားများကို နားလည်သဘောပေါက် သိရှိလာအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သင်ပြပေးခြင်းသည် ပြုလုပ်သင့်သော တန်ခိုးများ ဖြစ်သည်။ ထိုအမှန်တရားဘက် သဘာဝတရားတို့ကို ဆောင်ပြအောင် ကြိုးစားပြုလုပ်ခြင်းများသည်သာ ပြုလုပ်သင့် သော အမြတ်ဆုံးတန်ခိုးများဖြစ်ပေသည်။

This advice to Kevaddha was also extended to the Vinaya rules which forbid monks from performing miracles to impress people and gain converts, without helping them to be enlightened. This was clear in the case of Pindola.

Arahant Pindola Bharadwaja was famous for miraculous psychic powers. A rich man wanting this monk to prove his psychic powers placed a beautiful bowl at the top of a high place and challenged any holy man to get the bowl down. If he could do it, he could keep the bowl!

Pindola Bharadwaja flew up and took the bowl down easily. This was also done to prove to the rich man that there are saints in the world, a fact which the rich man did not believe. When the Buddha came to know about this incident, He called Pindola Bharadwaja to bring his bowl. He broke the bowl into pieces in front of a large gathering of Bhikkhus, saying, ‘I am displeased about the demonstration of your psychic powers. You must never show off your powers just to impress simple ignorant people.’

ကေဝဠုကိုဆုံးမသောတရားတို့သည် ဘိက္ခုရဟန်းများ မပြုကျင့်အပ်သော ဝိနည်းတော်တွင် ပါဝင်သော စည်းကမ်းတစ်ခုဖြစ်လေသည်။ ရဟန်းတို့သည် လူတို့အား ကိုယ့်အပေါ် ကြည်ညို သက်ရောက်လာအောင် အယူဝါဒပြောင်းလာအောင် တန်ခိုးအစွမ်းများ အသုံးပြု၍ စွဲဆောင်မှုမပြုအပ်ပေ။ သူတို့ကို အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ရအောင် ဆိုဆုံးမ မပြုဘဲ ရဟန်းတို့ တန်ခိုးအရာများမပြုအပ်ပေ။ ဘိက္ခုပဒေါလရဲ့သာဓကက ထင်ရှားစေပေသည်။

ရဟန္တာ ပဒေါလသည် တန်ခိုးအရာတွင် အလွန်ထူးကဲစွာတတ်ကျွမ်းလေသည်။ သူဌေးသားတစ်ဦးက ထိုရဟန်းရဲ့တန်ခိုးစွမ်းအင်ကို စူးစမ်းစစ်ဆေးလို၍ အမြင့်ဆုံးတစ်နေရာတွင် ခွက်တစ်ခုကို တင်စေပြီး ဘယ်ရဟန္တာ မဆို နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရပြီးပြီဆိုပါက ခွက်ကို ယူနိုင်စွမ်းရပေလိမ့်မည်။ ယူနိုင်ပါက ရဟန္တာ ရှိသည်ဆိုတာမှန်သည်ကို လက်ခံသည် ဟုဆိုကာ ခွက်ကို ယူစေလေသည်။

ပဒေါလရဟန်းသည် ဈာန်အစွမ်းနှင့်အလွယ်တကူပင် ထိုအမြင့်နေရာသို့တက်ကာ ယူဆောင်ပြုလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရဟန္တာရှိသည်ကို မယုံကြည်သောထိုသူဌေးကို သက်သေအဖြစ်သိစေရန် ဈာန်တန်ခိုးကို အသုံးပြု ပြသခဲ့လေသည်။ ထိုသတင်းကို မြတ်စွာဘုရားကြားသိသွားသော် ပဒေါလအား ထိုခွက်ကို ယူခဲ့စေပြီး သံဃာ တော်များရှေ့တွင် အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာခွဲပြီး ဤသို့ မိန့်တော်မူလေသည်။ “ငါဘုရား ဤသို့ဈာန်တန်ခိုးကို ထုတ်ဖော် ပြသခြင်းအမှုတို့ကို နှစ်သက်တော်မမူပေ။ နောက်နောင်တွင် ဉာဏ်ပညာမရှိ အသိတရားနည်းပါးသူတို့ကို ဘယ်တော့မှ ဈာန်တန်ခိုးကို ပြသအသုံးပြုကာ ကြည်ညိုလာအောင် မပြုလုပ်ရ” ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

2013 U.S.A

